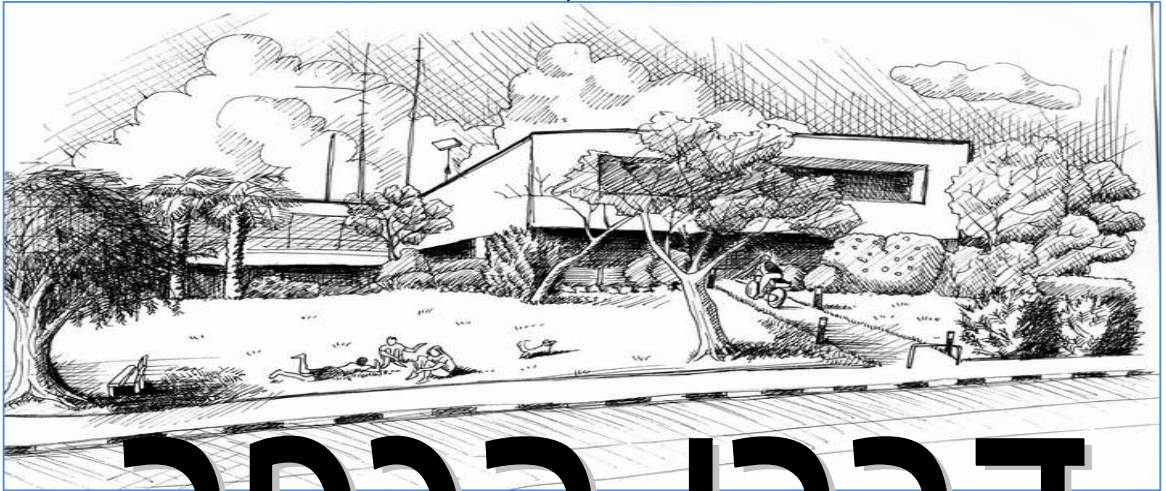
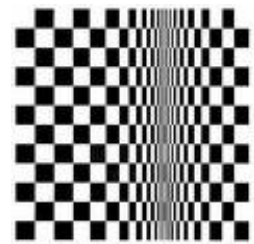

דברי הכפר

"החיים דורשים מאתנו כל הזמן
להשתנות.
מצד שני, יש באדם צורך לא לשנות
כלום,
ובין שני הקטבים האלה החיים
נמשכים."

יהודה עמיחי

גיליון מס. 2145 * כ"ד אדר תשס"ח * 20 במרץ 2009
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

22.3	רחל גינת	28.3	בטי עדר
	דינה בידק		בתיה ויטהם
	דניאל לופוב		ענת ניצן (נכדה)
	שלו נמנוב (נכד-נמנוב/שרק)		נריה אגם
	אוריה מדר (נכד)		אייל איסטון (נכד)
			הראל מרום
			ליאם סלע (נכד)

מזל - טוב

23.3	מינה סלע		
	חיים בסו		
	הדס ומורן קולמן (נכדים -רחמני)		
	אלון לוין (נכד)		
24.3	אופיר שפרונג		
25.3	לי קפלן		
27.3	רחל אבידור		
	דותן מעין		
	אורי פרנק-שושני (נכדה)		

ימי נישואין

23.3	שלומית ויהודה פרחי
27.3	רותי וגדי עמית
	שושנה ולני יודאיקין

מזל טוב

למיקי ודנה במנולקר
להולדת הבת
רוב נחת למשפחה המורחבת
מבית כפר הנשיא

פירורי סוף עונה

"משנכנס אדר מרבנים בשמחה" אומר הפתגם הידוע. פחות מפורסם הוא ההמשך הפולני של אותו פתגם – משיוצא פורים מתחילים הניקיונות של פסח... אז בין שאריות פירורי אוזני המן שעדיין ניתן למצוא פה ושם, לבין הפירורים העתידיים של המצות, שוב שינסנו עט ודף, עשינו אוזנינו כאפרכסת וליקטנו עבורכם מספר פירורים. מעבר לכול אוירת סוף עונה מסתובבת באוויר. ממשלת אולמרט מסכמת את דרכה - העגומה, אם יורשה לי להוסיף, מד הגשם מתאמץ ללקט עוד מעט פירורי משקעים למצבו העגום, גלעד שליט עוד בשבי, 2 שוטרים נרצחים בפיגוע, והכלכלה, אוי הכלכלה. בקלי קלות אפשר להיכנס לדכדוך של סוף עונה ומכירת חיסול.

ובכול זאת אירועי פורים נחגגו אצלנו ברוב עם והדר שלא לומר עדלאידע. הכול התחיל ב- happening פורימי אמיתי בחדר האוכל ששוב התמלא מפה לפה כמו בימיו הטובים, וכלל כמובן את הקראת המגילה המסורתית בכיכוב תיאטרון הבובות של אלינועה בר דוד, בנוסח פחות מסורתי משהו... ונמשך בפינות יצירה מגוונות ועליזות. וכמובן איך אפשר בלי תחנות אוכל עמוסי קלוריות וכמו להכעיס - טעימות להפליא. הקינוח הגיע בדמותו של דני סוויסה הבלתי נלאה שהרקיד את הילדים, הנוער ואת מי שעוד זוכר את צעדי "הרועה הקטנה מן הגיא". היה כיף ותודה רבה לכול מי שעזר ותרם.

מסיבת הפורים של החברים נחגגה בסימן הוליווד ששוב לא העניקה "לנו" את האוסקר המיוחל (אנטישמיים ???) אבל הראנו להם שאנחנו לא פריימרים והענקנו בתחרות התחפושות לאורי (שרק) הדר את המקום הראשון, ומספר תחפושות בולטות שצדו את העין כמו, משפחת לינטון שהופיעה כצבי הנינג'ה –קוואבנגה עליכם, ניב (פופו) דדוש כשלגיה, ניסן פלמה נכנסה לנעליה של קרואלה דה-ווייל מ-101 כלבים דלמטיים, לי קפלן היה האיש האדום, רינת אורן הופיעה בדמותה של ליזה מינלי, מלי עמית כמרלין מונרו, יגיל אורן ואורטל חברתו נתנו ידיים ועשו עיניים כפיטר-פן וטינקרבל, ויסלחו לנו השאר שלא ציינו את מאמצינו.

בני הי"ב הפליאו בריקוד צ'ורי צ'ורי בסגנון בוליבוד, הבירה נלגמה כמים, וה-D.J. נתן בראש כמו שאומרים החברה. בקיצור ניתן לומר שבהחלט קיימנו את מצוות השמחה בפורים.

ומשמחה לעצב, ביום שבת נערכה אזכרה לציון שנה לפטירתו של ג'ו סינה ז"ל - במהלכה סופרו סיפורים מרגשים על ג'ו לאורך שנותיו הרבות בקיבוץ ובמפעל, היה מכובד ומרגש ונעים להיזכר עם כל העצב.

וביום ראשון נערכה אזכרה במלאות 30 לפטירתו של איתן גדליזון ז"ל, בקמפוס בתל-חי. לא נכחנו אבל סופר לנו שהיה מרגש ביותר. במהלך האזכרה הוקרן סרט שהוכן במכללה ונשמח לראותו גם אצלנו, דור וקרן ניגנו והיה מרגש ביותר. מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אידו (פוקסי) פוקס שוב על ציביל, לאחר שפשט את המדים בגמר שירות כחובש קרבי בצה"ל. את הידע שצבר הוא מנצל כחובש בטיולים, בקורס מצילים, וכבר אורז מזוודות לטובת הדרכה בארה"ב מטעם הסוכנות היהודית. אין ספק שיש לנו כאן ג'ינג'י אמיתי. נחכה לשובו לשמיעת חוויות.

מי שעומד למלא את השורות בצבא הוא לא אחר מבננו האהוב **גליל רוזנקרנץ** שיעלה השבוע על מדים לטובת שירות בנח"ל. שיהיה בהצלחה, צא בשלום וחזור בשלום.

גם החסידה חזרה לבקר במחוזותינו ליתר דיוק, היא ערכה ביקור ידידותי מאוד אצל **דנה ומיקי**, והשאירה שם בת חמודה. דנה היא המדריכה של התלתון ותושבת אצלנו מזה זמן בקיבוץ. שיהיה במזל טוב והרבה אושר, החבר'ה כבר לא יכולים להתאפק לחכות לסיום חופשת הלידה.

ומעניין לעניין באותו עניין (כמעט) סוף-סוף יש מדריך לנעורון/נעורים וקוראים לו **בועז**, הציפיות בשמיים, אנו מחזיקים ידיים, כי מי כמונו מכירים את ה"תכשיטים" שלנו ויודעים שזאת משימה לא קלה ומלאת אתגרים. ואיך אומרים ב"מרוץ למיליון": צא לדרך ושיהיה בהצלחה.

ומזל טוב שוב לכול משפחת **עמר** לרגל חתונתה של **ליטל**. החתונה נערכה בעיר הקודש ירושלים, והאוכל – ללקק את האצבעות ולעזאזל הדיאטה. שניפגש רק בשמחות.

גב' אייזן אמא של **שמחה ארונלד** הגיעה לביקור של שבועיים וזוכה לאירוח וטיפול של V.I.P בבית יונתן.

טופס טיולים:

הוותיקים ממשיכים במסורת הטיולים והפעם הכתובת הייתה מטולה, שם עשו היכרות עם האוסף המרשים של **זמי רביד** שאסף כלי נגינה מ-80 ארצות. החבר'ה זכו לשמוע שם הרצאה מעניינת קונצרט, וקינחו בירידה למפל התנור השופע, וכמו שאומרים חזרו עייפים אך מרוצים.

שלמה וייסבקר שוב נמצא בהודו, אבל "נער החידות ממוביי" הוא לא אחר **מאדי נמנוב** ששב ממסע קצר בין שלושה שבועות בהודו. כנראה שאף פעם לא מאחר לחוויות חדשות. אגב נער החידות. עצה אישית, תקראו את הספר ואל תראו את הסרט.

כמדי שנה, ואפשר כבר להגדיר זאת כמסורת, יוצאים מיטב בנינו לחופשת סקי אי שם באירופה המושלגת. היעד הפעם היה אוסטריה לשם יצאו **אביב אלמן**, **רן גינת**, **ארז בילגורי**, **דותן מעיין**, **דורון אורן**, אליהם הצטרפו **אור אורן** שהגיע במיוחד מארה"ב ו**שוני וואלך** שעשה את כול הדרך מאוסטרליה הרחוקה. מה נגיד שתחליקו בכיף ובסוף שוב תעמדו על הרגליים על קרקע יציבה.

טיול י"ג – בזמן שהטיולים השנתיים בבית הספר יצאו לדרך ארזו גם כמה חבר'ה שכבר סיימו את הקדנציה שלהם בבית הספר ; תרמיל, שק שינה, אוהל ויצאו לטייל בנגב, כל הכבוד על היוזמה והמרץ. בסוף הטיול הם שבו בשלום לבסיהם.

ואם כבר אמרנו טיולים, אז האביב שמתפרץ אלינו מכול פינה ממש קורא לארוז תרמיל ולצאת לטייל ושרק יהיה בכיף.

המפעל יצא לחופשה חצי מאולצת, חלק מהעובדים ניצלו זאת לטובת חופשה באווירה של שקט ושלווה בים המלח כולל מסאז'ים ובריכות חמות.

גם תיירות הפנים בתנופה. בסוף השבוע במלון נרשמה תפוסה מלאה, וגם פסח כבר מלא, שרק ימשיך כך.

זהו זה להפעם, נשחרר אתכם לפעילות הניקיון של פסח... אין צורך להגזים, וכמו תמיד נאחל לכולכם שהכול יעבור ממול, אם לא קשה להמשיך ולנסות לעשות (לפחות) מעשה טוב אחד ביום. לדוגמא: אפשר לעשות את קניות החג ברשת "כמעט חינם" שהצילה (כמובן משיקולים עסקיים) את מפעל "ויטה פרי גליל" ואפשרה בכך לעוד 400 משפחות להתפרנס בכבוד ולא להצטרף לטורים הארוכים של מובטלים מחפשי עבודה. זו גם תהייה מעין הכרת תודה עקיפה וגם משתלם לכם כי המחירים שם ממש זולים.

שבת שלום לכולם.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

תודה

תודה לכל אלה שברכו אותי ליום הולדת מיוחד, תודה לכל אלה מהרשימה הארוכה - מהם קיבלתי את המתנה המשותפת. ותודה מיוחדת להלן ליון שדואגת תמיד שחברים ישתתפו ושתהיה מתנה לחגיגה.

בשמחות, פרנקי

שְׁלוֹשִׁים לַפְּטִירָתוֹ שֶׁל אֵיתָן ז"ל

ביום ראשון התקיימה באודיטוריום החדש במכללת תל-חי אזכרה לאיתן גדליזון ז"ל במלאת שלושים לפטירתו. האולם המכיל כמה מאות מקומות היה מלא עד אפס מקום ואנשים ישבו גם על המדרגות. היו שם כל המי-ומי שרים לשעבר, מנכ"לים, פרופסורים, ראשי קרנות, מרצים ועובדים של המכללה והרבה חברי כפר הנשיא, וזאת כמובן בנוסף למשפחה. הטכס שארך כשעתיים אורגן ע"י רותי והמשפחה יחד עם המכללה ובעזרת הדסה שלנו ודודו פלמה. דודו הנחה את הטכס באופן ששיקף את האהבה והכבוד שהציבור רוחש לאיתן. רותי פתחה את הערב בדברי הספד משלה, הדסה, הצחיקה אותנו, כפי שהיא עושה תמיד במצבים כאלה, צחוק שדוחק מעט הצידה את הדמעות, וקרן הודתה בסוף בשם המשפחה. בין לבין דברו חברים של איתן, מנהלי החברה להגנת הטבע בהווה ובעבר, יו"ר חבר הנאמנים של המכללה, בייגה שוחט, נשיא המכללה, יו"ר הסתדרות הסטודנטים ואחרים. ארבעה סרטים שהוכנו ע"י סטודנטים של תל-חי הוקרנו. בשניים מהם רגשו אותנו קרן ודור ששרו שני שירים, וברקע תמונות מחייו של איתן עם המשפחה. ושני סרטים נוספים על איתן, כולל דברים שבהם איתן מדבר אל קהל, אל המצלמה, אל הצלמים והוא כל כך חי, וכל כך נוכח עד כאב.

אני מצרפת כאן את הדברים אשר אמרתי כנציגת הקיבוץ:

איתן היקר שלנו,

בספר מלכים ב' פרק ב' מסופר: "והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם, ויעל אליהו בסערה השמים. ואלישע רואה והוא מצעק: 'אבי אבי! רכב ישראל ופרשיו'". ואני עומדת ורוצה לצעוק: "אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו, איתן נלקח מאתנו בסערת אש בעודו ממריא השמימה."

אהבתי והערכתני אליך, איתן, התפתחו לאט ובהתמדה. בתחילה מצאתי עצמי לא פעם בצדו השני של מתרס הויכוחים אתך, אם זה בעניין מפעל המים בירדן ההררי, או בכביש הכניסה לקיבוץ, ואם זה הויכוח הקשה ביותר בעניין השינוי בקיבוץ. אתה ראית מוקדם מאד את הצורך בשינוי, ואילו אני נאחזתי בישן, ופחדתי מהרעיונות שאתה העלית. מה ששינה את דעתי, לבסוף, לא היה דווקא הסבלנות שלך והנכונות שלך לדבר ולהסביר לי ולשכנע אותי, אלא התחושה שאתה אוהב את כפר-הנשיא לא פחות ממני, וכנראה שאין לך כוונה להרוס את הקיבוץ, ואולי נכון יהיה ללכת בכיוון שאתה מציע. ואכן, בשעה שלרבים מהשותפים לך בדרישה לשינוי, לא הייתה הסבלנות והנכונות להמתין לשינוי ולפעול על מנת שיתקבל ע"י הרוב הדרוש, ביניהם בנים שלנו, בשר מבשרנו, והם עזבו אותנו, ואילו אתה קשרת את גורלך בכפר הנשיא, ועשית יחד אתנו את הדרך הארוכה, באורך רוח ובמאמצים בלתי פוסקים לשכנע. לאורך כל השנים האלה, בכל תפקיד שמלאת מצאת את הזמן והמרץ להשתלב במהלכים חשובים בחיינו כאן. בשנים האחרונות הייתה לי הזכות להשתתף אתך בתהליך שינוי המבנה הארגוני בכפר-הנשיא, הקמת המועצה והחברות המשותפת בה. גולת הכותרת הייתה הפעילות האינטנסיבית להשגת הסדר החובות, שהעלה אותנו על פסים חדשים, ושאתה היית שותף מלא ופעיל במימושו.

בראשית ההיכרות שלי אתך, יצאתי לטיול משק לסיני, טיול שאתה ארגנת והדרכת. הערכתני מאד את הארגון, הערכתני מאד את ההדרכה, אבל מעבר לארגון המעולה וההדרכה המצויינת, היה בטיול הזה ערך מוסף שלא הכרתי לפניו. מהרגע שנכנסנו לסיני, ולאורך הטיול כולו, בנית את ההדרכה כך שתארג לפנינו מערכת שלמה, שבה משתלבים גיאולוגיה, גיאומורפולוגיה, אקלים, צומח חי ואדם, כשכולם משפיעים ומושפעים זה מזה. בשיחת הסיכום נסגרה התמונה האקולוגית ששילוב מרכיביה גדול מהסך הכל של כולם.

אני נזכרת בטיול זה, כי במשך השנים ראיתי אותך פועל בדיוק באותו האופן. לא זו בלבד שניחנת בחזון וראיה למרחוק, ידעת תמיד ליצור את הסינרגיה שבין מרכיבים, שלכאורה כלל אינם קשורים זה לזה, וליצור שלם שהוא גדול וחזק מסך כל מרכיביו. וכך העלית את החברה להגנת הטבע, ממצוקות כלכליות ואחרות שאיימו להפילה, לענק איתן שיש לו המשאבים והדרכים להוציא לפועל את שליחותו החשובה. וכך גם במכללת תל-חי, הוצאת את המכללה מנקודת שפל הנמוכה ביותר, והפכת אותה תוך מספר שנים (כולל אלה שבתוך ולאחר המלחמה) לאחת המכללות המובילות בארץ, ובוודאי למכללה שקצב התפתחותה הוא המרשים ביותר בכל הארץ.

גולת הכותרת של מפעלך במכללת תל-חי הייתה הקמת הקמפוס החדש, בו אנו נפגשים עתה לזכור אותך. הייתי כאן בטכס חנוכת הקמפוס. ראיתי אותך זוהר מנחת, ועסוק בתכניות העתיד, ושמענו את דור שלך מנגן בסקסופון. רציתי מאד להביא לכאן את כל חברי הקיבוץ כדי שיראו את המקום הנפלא הזה. בשבוע שבו נקרעת מאתנו היינו אמורים לקיים פה ישיבה מיוחדת של המועצה של כפר-הנשיא. בשיחתנו האחרונה עסקנו בעדכונים. את הישיבה קיימנו לבסוף בקיבוץ, ורובה הוקדש לשיחה על השפעתך הגדולה על כפר הנשיא, ולחלל שנוצר עם לכתך.

איתן, נלקחת מאתנו ואתה בהמראה, ואנו נותרנו כאן על האדמה, המומים, וחסרים אותך. אנו זוכרים אותך, איתן, כמי שלא היו אצלו הנחות לאנחות ולקיטורים. זיכרון זה, יחד עם הכוחות המופלאים שמרעיפים עלינו רותי והמשפחה ינחו אותנו, כשאנו בוחרים לאסוף את כוחותינו ולהמשיך בדרך שמכתיבה אהבתנו לך ולכפר-הנשיא.

תמר וולפין

הַלֵּךְ נֶפֶשׁ / רחל

הַיּוֹם הַלֵּךְ וְהָחֵשׁ יָהּ,	סִבְיָה שְׁחִיר מִרְחֵב שְׂדוֹת	אֵךְ לֹא אִמְרָה פִּי הַגֹּרֵל,
דָּעָךְ הַיּוֹם.	מִרְחֵב אֵלִים;	גֹּרֵל רוֹדֶה,
זֶהֱב מוֹעֵם צָפוֹ שְׁחָקִים	הָרֵחַ יִקְשֶׁב יְלִי – שְׁבִילֵי בּוֹדֵד,	אֵלֶךְ בְּגִיל לִקְרֹאת הַכֹּל,
וְהָרִי רוֹם.	שְׁבִילֵי שׁוֹמֵם...	עַל כָּל אוֹדָה!

זה פוגע לשמוע – תגובה

בדברי הכפר האחרון פורסם מאמר ע"י חברת קיבוץ כפר הנשיא, שר קסדן. המאמר פורסם בעקבות כתבה בעיתון ידיעות אחרונות, שבה רואיינו מספר משפחות שעברו מהמרכז לגליל העליון. קראתי את המאמר ואת הכתבה המדוברת וממש לא הבנתי על מה המהומה ואבקש להגיב:

הכתבה בידיעות אחרונות עוסקת במעבר של משפחות מהמרכז לגליל העליון והיא מציגה את התחושות מנקודת מבטו של המתיישב ומשפחתו. אני עברתי עם משפחתי לפני כארבע שנים ממרכז הארץ לרמת הגולן ולאחר מכן לגליל העליון וכפי שאני חוזר ומסביר בכל פעם מחדש – לעבור מהמרכז לגליל זה בדיוק כמו לעבור לגור בחו"ל, למעט העובדה שמדברים בעברית. קצב החיים הוא אחר, מנטליות האנשים היא אחרת, הכל יותר בריא, הכל יותר נכון, אבל המעבר קשה. מי שרגיל להמולת תל אביב ולקשרי עבודה במרכז, נתקל בקשיים אובייקטיביים רבים. לפעמים מתקלקל מכשיר חשמלי בבית ולעתים יש צורך ברכישת פריט מסוים – פה זה לא תל-אביב וקשה להשיג דברים. למה? כי ככה המדינה מתייחסת לפריפריה באשר היא. מי שלא מורגל בכך, מוצא עצמו מתקשה לקבל שרות ולרכוש מוצרים. ישנם פערים עצומים בין אורח החיים, התנהלות החברה ומנטליות האוכלוסייה בין תושבי מרכז הארץ לתושבי הגליל העליון וזאת עובדה. אני משוכנע, שגם שר קסדן, כשתגיע לתל אביב, דברים יראו לה מוזרים.

שר, אפנה אלייך באופן ישיר ואומר כך- המאמר שפרסמת הוא בוטה, גס רוח, טועה ומטעה אפילו בפירוט העובדות והציטוטים וגם בהטיית רוח הדברים מהכתבה המקורית.

בשום מקום בכתבת העיתון לא נאמר, ואני מצטט ממאמריך – "אני חולה על תל אביב והקפה וההליכות בפארק. כאן – **בכפר הנשיא** אין מסלולי הליכה.....". המילים "כפר הנשיא" נשתלו על ידך. בכתבה המקורית הן אינן מופיעות. הוספת מילים אלו מעוותת את כוונת הכותב.

גם כשרויטל אומרת ש"הברכה בחינם" ואת מדגישה זאת במאמריך, את מפרשת אותה ככוונת ניצול – לידיעתך הברכה ממש לא חינם, היא משולמת מכספי המיסים שכולנו משלמים.

בכתבת ידיעות אחרונות מצוטטת רויטל על המפגש עם אנשי המקום. היא אינה מדברת על כפר הנשיא. איך הגעת לזה בכלל? היא מדברת על אוכלוסיית הגליל וכפי שכבר אמרתי, המנטליות שונה בין הצפון למרכז. מה לעשות? אלו עובדות החיים! למה את לקחת משפטים אלו ועשית מהם צימס?

הבנת הנקרא היא שלב ראשון וחשוב לפני שמתחילים לכתוב.

גם אם הבנת מה שהבנת, מה יותר פשוט מאשר להרים טלפון לרויטל ולבקש ממנה הבהרה? תרגום לעברית? למה לתקוף כמו בולדוזר מעל דפי העיתון משפחה שזה עתה הגיעה לכפר הנשיא? גם כך הקליטה לא קלה, המעבר קשה, וההתעסקות עם חברת הבנייה אינה בדיוק פיקניק. למה להעמיס? רק לידיעתך, רויטל, אשר במקצועה היא אשת יחסי ציבור (יחצ"נית), עושה יחסי ציבור מדהימים ומפרגנים לכפר הנשיא בכלי תקשורת שונים ובאירועים אחרים ולא רק במסגרת עבודתה אלא גם כתושבת כפר הנשיא. ביום שפורסמה הכתבה בידיעות אחרונות רויטל התראיינה לרדיו קול רגע ולמעלה מעשר דקות היא לא הפסיקה לפרגן על כפר הנשיא: על מערכת החינוך שבה הילדים שלה השתלבו מצוין, על הנוף המקסים שיש מביתה לחרמון, על קבלת הפנים החמה שהם זכו לה מכל חברי הקיבוץ ולצער במאמץ את עושה בדיוק ההפך. זו לא דוגמה לקליטה נעימה. אני בטוח שמשפחת קונריקוס לא ציפו למאמר כזה חריף ומעליב שכל כוונתם הייתה לגרום לאנשים להגיע להתגורר בגליל בכלל ובכפר הנשיא בפרט ...

הכתיבה שלך באה ממקום של תחושת נחיתות. את מי מעניינות שעות העבודה שלך? מה זה רלוונטי לעניין בכלל? הדגשת פעמיים שאת "חברת קיבוץ כפר הנשיא", אז מה? לעבור לדום?

אני ידעתי על כוונתך לפרסם משהו פוגע ב"דברי הכפר" וניסיתי באמצעות אחרים למנוע את העניין ולא בגלל קשרים עם משפחתה של רויטל אלא בגלל שברור לי שאת הבנת את הכתבה בידיעות אחרונות פשוט לא נכון. את התעקשת לפרסם. לצערי הרב לא הצלחתי למנוע את הפרסום ואת הנזק שהוא גרם.

בכפר הנשיא קיימת קהילה מדהימה. יש אנשים מגוונים ושונים. ההרחבה היא חלק מהקהילה ואנו (תושבי הרחבה, חברי כפר הנשיא, ועדת קליטה) משקיעים מאמצים רבים על מנת שתושבי ההרחבה וחברי כפר הנשיא יהיו קהילה אחת ומאוחדת שטוב ונעים לחיות בה. איננו יוצרים אבחנה בין "תושב", "תושב הרחבה" ו"חבר קיבוץ". כולנו "קהילת כפר הנשיא".

לחיי קהילה טובים יותר.

ירון זאבי
כפר הנשיא

נזכור

כ"ו באדר תשמ"ז	27.3.87	גב' אסתר פיליפס
כ"ט באדר תשס"א	24.3.01	גב' ברטה זגה

ש כ נ י ם ט ו ב י ם

לפני שבועיים התקשרה אלי ידידה מחצור הגלילית ואמרה לי שחבל שלא הקשבתי ל'רדיו כל רגע' של הצפון, כי דיברה שם תושבת חדשה מההרחבה הקהילתית של כפר הנשיא. אותה תושבת אמרה שהגיעה לקיבוץ לא מזמן, ושיבחה את הקיבוץ, את האוירה, את השקט והירוק, ואמרה שהפעוטון הוא נפלא וכל יום הבת שלה מקבלת מסז'.
התושבת היא רויטל קונריקוס, שמשום מה יצא עליה זעמה של שר קסדן. שר עברה בסערה לפני שבוע וחצי במזכירות הטכנית וזעמה על כתבה כלשהי מעיתון ידיעות אחרונות. ביקשתי ממנה לקרוא את המאמר עד סופו וכי לא תמיד כתבים מצטטים נכון את דברי המרואיינים.

אני מוכרחה להעיד מתוך היכרות אישית כי זכינו כקיבוץ בתושבים חדשים הגרים בהרחבה, שכל אחד מהם הוא מתנה לישוב שלנו, ולאחרונה - רויטל שמהרגע שהגיעה לא מפסיקה לפרגן ולשבח, וגם לסייע באירוח מתעניינים וקונים פוטנציאלים שבאים לראות את המקום.

עם צאת העלון כבר התנצלה שושנה העורכת, בפני ובפני רויטל, בדיעה שהיתה בעצם אמורה להראות את הכתבה לרויטל קודם הוצאתה לאור לברירת תגובה.
אני מאד מצפה מהחברים בקיבוץ בכלל, ומשר בפרט, שלא נירה לעצמנו ברגלים ונעשה את רוב המאמצים לקלוט תושבים שרק נחתו אצלנו אתמול, שהם אוהבים את המקום ורוצים להרגיש רצויים ושייכים.

צילה בן רשף

"והיה כי אלך" תערוכה

גם אני ביקרתי בתערוכה "והיה כי אלך", שהיא חיבוק גדול בין שני אמנים. תצוגת תמונות ולצידה עבודות יד של כלי חרס, כל תמונה וכל כלי מספרים על אותו פרק חיים רע וטוב - על הכרזת מלחמה באויב פנימי התוקף את הגוף של עצמו. על הליכה ארוכה בתוך גיא צלמוות ויציאה ממנו לערוץ חיים מועשרים, בפנים בחוץ – בכל התעוזה בכל הכח מביטה תרצה בעזרת דויד לאויב בעיניים והם מנצחים אותו.
מאוד מרגש מאוד כנה ומעורר הערצה.
תודה על החוויה.

שושנה שרקי

בשבוע שעבר נפרדנו באופן רשמי מרותי האחות, שטפלה בנו במשך שנה ורבע במרפאה. במפגש רב משתתפים, על כוס תה ועוגות, במפגש, ברכנו אותה, התנשקנו, ציינו את רותי לשבח והודינו לה.

לרותי המקסימה

רותי לוצקי היא לא סתם אחות
כי לרוצקי יש המו...ו...ו... מעלות.

שליטה במחשב ושליטה בחוקים
כולל אלה שמשנים כל יומיים בקופת החולים.

לוריד שלך בול היא קולעת
ואת כל רזי הקופה היא יודעת.

תרופות לכל דורש היא מוכרת,
אבל את שמך ... היא לא תמיד זוכרת.

היפראקטיביות אותה מאפיינת
ובהוצאות המרפאה בדבקות מעיינת.

בזריזות ובמרץ הכל מתקתקת
וכשמתעייפת, למייל היא נדבקת.

וספרים רבותי, המון היא קוראת
המלצות נפלאות אתם יכולים לקבל וגם לתת.

בעוגות היא אלופה
בטוב טעם ומקצוענות היא אופה.

אז זהו רותי, הסתיימה לה תקופה נפלאה של עבודת צוות
מדהימה
שבה למדנו ממך המון, ומכאן והלאה ואנחנו רוצות לאחל
לך רק הצלחה.

אוהבות וכבר מתגעגעות - דורית ויפעת

חרוזים לרותי לוצקי / נורית אורן

אני, כידוע, אוהבת לכתוב בחרוזים
אבל כשחיפשתי חרוזים לרותי
מצאתי רק רותי תותי, רותי פרוטי ורותי סמרטוטי

אבל אם תרשי לי, רותי, לדבר קצת ברשמיות
ולקרוא לך בשמך המלא לוצקי-כינר רות
אעמוד במשימה בקלי קלות:
את אחות יחידה בעמיעד והרגשת שם בדידות
לכן קיבלת את הצעתי להצטרף אלינו בשמחה ועליצות
השתלבת בעבודה עם יפעת ודורית בטבעיות
ויחד הרגלתן אותנו לקביעות ויציבות
למדת את התיקים הרפואיים שלנו בשיטתיות
ברזי המחשב ורישומי קופת חולים גילית מומחיות
וניצלת עבורנו את קשריך עם VIP במשרד הבריאות

את סובלת מעודף מרץ, אפילו היפר אקטיביות
מדלגת בין הרופא, התרופות, והמזכירה בקלילות
צברית בהחלט, מדברת מהר ובדוגריות
האנגלים שלנו התקשו בתחילה להתרגל לישירות
אך מאחר ואת פועלת מיד, בתכליתיות ואדיבות
יודעת לתקוע מחט ומזרק בעדינות וזהירות
מסבירה פנים לחולים ונותנת אחלה שירות
משרה תחושת "סמוך עלי", אמינות ואחריות
שולטת במקצוע החובשות והרפאות
בחדר התרופות את אלופה ושולטת במיומנות
בכל תרופה להתייבשות, הזדקנות, שלשול ועצירות -
כולם התאהבו בך, רותי, והסתגלו במהירות

עכשיו משהסתיימה התקופה פתאום
כשצריך להיפרד ממך ולהגיד לך שלום
המון מעריצים מביעים הצטערות
מסרבים לקבל את הדין ומפגינים התמרמרות

אבל הגיע הזמן להגיד לך על כל אלה הרבה תודות
אז, רותי, we don't say good bye אלא תודה ולהתראות

א ב י ב ב ב י ת - ב ל ו נ ד

האביב בפתח וכבר מתחילים להתארגן לפסח ולצורך כך חילקנו השבוע את החדרים לחברים שנרשמו וזאת על-מנת לתת לחברים אפשרות להתארגן ולהודיע לאורחיהם תשובה חיובית או שלילית על קבלת חדר, וכמובן שנבקש ליידע אותנו בהקדם אם ישנו ביטול ע"מ לתת לחברים ברשימת ההמתנה לקבל חדר. יחד עם זאת אנו מתנצלים בפני החברים שלא מלאנו את בקשתם בחלקה או במלואה במגבלת כמות החדרים שיש לרשותנו. המצב הכלכלי הקשה בארץ ובעולם משפיע גם על הפעילות בבית-בלונד. אנו משלמים יותר על כל דבר, כולל הכל, עד הפרט הקטן. אין לנו מנוס מלחזור ולבקש מכם לשמור על הצידוד, על ניקיון החדר ולדווח על כל תקלה במייד.

עוד משהו חשוב שהוא בגדר פניה, בקשה והודעה – ישנם לא מעט חברים / תושבים המזמינים חדרים ומבקשים לקבל את המפתח כמה שיותר מוקדם, ולעיתים ערב קודם, אך בסוף האירוח פשוט שוכחים להחזיר את המפתח, ללא התחשבות בכך שאולי מישהו אחר ממתין לקבל את החדר, או שלוקחים מפתח ולמחרת מודיעים שבסוף לא השתמשו בחדר מסיבה כלשהי. היות וחזרנו והתרענו על כך בעבר החלטנו שלא עוד – מעתה חבר שיאחר בהחזרת המפתח ישלם על כך, וחבר שירצה את המפתח ערב קודם ישלם עבור לילה נוסף, גם אם לא השתמש בחדר באותו לילה. חשוב שתבינו אותנו, אין כאן ניסיון לנקמות או לחנך, פשוט הגענו למסקנה שיש לנסות לעשות סדר בדרך זאת. כך גם לא נפסיד וגם נשמור על האינטרס של אלה שכן בסדר. אנחנו מאחלים לכם חג פסח נקי, כשר ושמח ומבקשים להמשיך ולתת בנו את האמון והמנדט להמשיך ולשרת אתכם בנאמנות כפי שהיה עד עתה.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול.

כניסת השבת: 17:20 יציאת השבת: 18:21

פרשת השבוע: "ויקהל פיקודי"

בשבוע הבא ראש חודש ניסן ומעבר לשעון קיץ.

תודה לכולכם על שיתוף הפעולה. שבי וציונה

ב ט ר י ו ת ל מ כ ש י ר י ש מ י ע ה

אני ממליצה בחום להצטרף לעמיתת "בקול" העוסקת בפתרונות לכבדי שמיעה.

אפשר להשיג אצלם בטריות במחיר מוזל מאוד.

אם יש שאלות אני אשמח לעזור.

שריטה

הסיפור הכרונולוגי של הקיבוץ (מהדורה מורחבת) 3
ארכיון כפר הנשיא 2009

המשך - מעקב		מיבנים במשק	משק / חברה	ארץ / עולם
	תקופת "הגרעין בכפר בלום" – המשך			
	ועדת אונסקו"פ מציעה את חלוקת פלשתינה (א"י) למדינה יהודית, ערבית, ואיזור אוטונומי בירושלים.			1.9.47
עד 16.2.48	מחסנאית חברים 1- ריני דניאלס / טנא.		10.47.--	
	שם הקבוצה: "פלוגת הבונים".		6.10.47	
	פתיחת דף מס. 1 של "קופת הגזבר".		15.10.47	
עד 10.3.48	ראשית היציאות ל "השתלמות מקצועית" (בטי פיינקוקן/ עדר, מטפלת תינוקות וילדים, בית-החולים עפולה		25.10.47	
	תקופת "הבונים- חדרה" (במחנה "עקיבא")			
	ראשוני החברים מגיעים למחנה "עקיבא".		25.10.47	
	הבטחת המוסדות ש"התימנים יצאו תוך שבועיים".		"	
עד 12.6.48	סדרן עבודה-2 (מקשר עם לשכת העבודה בחדרה): ג'וני טנדלר/ טנא.		27.10.47	
	הדיפת פלישת כמה מהתימנים לצריף חדר האוכל.		31.10.47	
עד 21.12.47	אקונומית-1: אסי טייטלבוים (סכום ליום כלכלה לאדם: 161 מא"י = מיל א"י).		2.11.47	
	התאגדות רשמית: "הבונים, קבוצת פועלים להתיישבות שיתופית, בעירבון מוגבל"		3.11.47	
שינוי 9.2.50	פורסם במסמך רשמי מס. 1629, מיום 20.11.47 כתובת האגודה: ת.ד.95, חדרה			
	קבלת פטור ממס בולים כאגודה שיתופית.		6.11.47	
עד 5.6.48	מא"ז (חדרה-1): ישראל ברייטבורט/ אבידור.		"	
	הלוואות ראשונות מבנק הפועלים (קרן המטבחים, קרן למפעלי מלאכה).		20.11.47	
עד 5.48	מפעל לכריתת עצים לייצור עמודי הדלייה ("יער הראשונים"- חדרה).		25.11.47	
	הצבעה בעצרת האו"ם על חלוקת פלשתינה (א"י).			29.11.47
עד 13.11.48	ראשית הקרבות של מלחמת העצמאות.			30.11.47

ליקוט נתונים: יצחק עדר עריכה:רחל גינת

א י האהבה

לפני שנים רבות, היה אי ובו שכנו כל הרגשות:
שמחה, עצבות, ידע וכל השאר - ביניהם, גם אהבה.

באחד הימים, הודיעו לכל הרגשות, שהאי עומד לשקוע.
כל הרגשות החלו בהכנות נמרצות לקראת העזיבה: הם תיקנו
סירותיהם, ארזו חפציהם ולאחר שהכל היה מוכן, הם החלו לנטוש
את האי אחד אחרי השני. כולם, מלבד אהבה, שסירבה לעזוב את
האי והחליטה להישאר עד הרגע האחרון.

כשהאי כמעט שקע, החלה אהבה לקרוא לעזרה.
היא ראתה את עושר, ששט בסביבה על ספינת הפאר המוזהבת
שלו, וקראה לו: "עושר, האם אתה יכול לקחתני עמך?"
"לא, אינני יכול. ספינתי מלאה בזהב, כסף ויהלומים, אין מקום פנוי
עבורך", השיב עושר.
אהבה החליטה לבקש עזרה מגאוה, שגם היא שטה לה להנאתה
אל מול חופי האי, בסירה יפהפייה: "גאוה, בבקשה עזרי לי!",
התחננה אהבה, אך גאוה השיבה: "אני לא יכולה לעזור לך. את
רטובה כולך, ואת עלולה לגרום נזק לסירתי."
עצבות הייתה אף היא בסביבה ואהבה קראה לה: "עצבות, תני לי
לבוא עמך!" אך עצבות השיבה: "אהבה, אני מצטערת, אך אני כל-
כך עצובה ואני רוצה להיות לבדי."
גם שמחה חלפה על פני אהבה, אולם היא הייתה כל-כך מאושרת
ושמחה, שהיא אפילו לא שמה לב לקריאתה הנואשת של אהבה...

לפתע נשמע קול: "בואי אהבה, אני אקח אותך". היה זה מישהו
קשיש. אהבה הרגישה כה מבורכת ונרגשת, שהיא אפילו שכחה
לשאול את שמו.

כאשר הם הגיעו לאדמה יבשה, הקשיש פנה לדרכו. אהבה,
שהבינה כמה אהבה שוכנת בקשיש, שאלה את ידע, קשיש אף
הוא, מי היה זה שעזר לה.
"היה זה זמן", השיב ידע.

"זמן?" שאלה אהבה. "אבל מדוע שדווקא זמן יעזור לי?"
ידע חייך בתבונה ואמר "מכיוון שרק הזמן מסוגל להעריך את
גדולתה של האהבה.

פורים 2009 – כפר הנשיא

Parents Page 18.03.09

Village News:

There is an old saying that when Adar comes around, so does joy. But the extension is that when Purim is over, spring Pesach cleaning begins!

The Purim party was our usual success - without too much the drunkenness, despite the order to drink until you forget everything.... The theme this year was Hollywood and some of the costumes were amazing. Niv Dadush received a prize for his costume as Snow White, Nisan Palma was stunning as Cruella DeVille, Mali Amit as a Marilyn Monroe look alike and Rinat Oren-Suissa as Liza Minelli. Yagil Oren and his girlfriend, Ortal, were Peter Pan and Tinkerbell. Just far too many to mention but it was a spectacular evening! The 12th graders did a Tcheri-Tcheri Bollywood dance - lots of fun!

We still have to deal with the end of the Olmert government and the unsatisfactory negotiations for the release of Gilad Shalit. Who knows if and what sort of government Bibi will be able to put together?

Last Saturday there was a commemorative ceremony marking a year since Joe Cina's (Z"L) death. The service was held in the club room and people remembered the good years and the happy times too.

On Sunday (15/03) there was a memorial service for Eitan Gedalizon Z"L, in Tel-Hai. We hear it was a very moving ceremony with a showing of the movie that was just prepared for the Tel-Hai expansion.

Ido Fuchs is rejoining the civilian world after finishing his service as a medic in the Army. He uses his field experience as a medic for trekkers and has done his lifeguard training too. This summer he will be in the USA counselling at the summer camps there, which are run by the Jewish Agency.

Galil Rosenkrantz has been drafted and now sports the uniform of Nahal.

The middle school kids have finally gotten their own counsellor, named Boaz.

Simcha's mom, Mrs. Eizen, has come for a two week stay in Beit Yonatan. She's receiving VIP treatment and who knows? She may stay on....

On the last trip the vatikim met with Zami Ravid and saw his collection of musical instruments from 80 different countries and even got to hear some of them played.

Shlomo Weissbecker is once again in India. But the intrepid trekker who has returned is Eddie Nemenov, who was there for a three weeks. (See? Never too late!)

Our kids are getting good at having ski holidays in Europe. The latest group to go included Aviv Ellman, Ron Ginat, Erez Bilgory, Dotan Maayan, and Doron Oren. Or Oren joined them from the USA and Shoni Wallach from Australia. What a bunch of guys!

Spring is definitely in the air and it's the right time to hike. Good time to take some time off. Actually the factory closed down for a week (not for the spring but because of the economic situation) so most of the workers got some time off and went down to the hotels by the Dead Sea to revitalize themselves and have a good massage.

Have a great Shabbos and don't go overboard with the Pesach cleaning. Just remember that there will always be more to do.

The Rosenkrantz family

Anniversaries:

23.03 Shlomit and Yehuda Farchi

27.03 Ruti & Gadi Amit

Shoshanna & Lenny Yodaiken

NOTICES

Mazal Tov to Donna and Micki Bamnukar (residents) and families
on the birth of their daughter.

Mazal Tov to Lital Amar on her wedding in Jerusalem.
And to Tootsie and Jacky and all the family too!

Birthdays:

22.03	Rachel Ginat	22.03	Dina Bidek
	Uriah Mader (g/son)		Danielle Lupov
	Shalev Neminov (Nemenov /Sharek g/son)		
23.03	Mina Sela	23.03	Haim Basso
	Hadas & Moran Coleman (Rachmani twins)		
	Alon Levine (g/son)		
24.03	Ofir Shprung	25.03	Lee Kaplan
27.03	Rachel Avidor	28.03	Betty Eder
	Dotan Maayan		Batya Whitham
	Uri Frank-Shoshani (g/daughter)		Niria Agam
28.03	Anat Nitzan (g/daughter)		Ayal Easton (g/son)
	Harel Merom		Liam Sela (g/son)

Commemorations:

27.03.87 Mrs. Esther Phillips באדר תשמ"ז כ"ו

24.03.01 Mrs. Bertha Zaga באדר תשס"א כ"ט